

tet til at etablere nye virksomheder. Her er medarbejderaktieordninger velegnede instrumenter til øget medindflydelse, medansvar og interesse for virksomhedens drift hos medarbejderne.

Det er jeg ganske enig i. Jeg mener bare fortsat, at de eksisterende muligheder for medarbejderaktieordninger er tilstrækkelige.

Skønt den aktieafløsningsordning, der blev indført ved vedtagelsen af lov nr. 1286 af 20. december 2000, end ikke har haft et år at løbe på, mener forslagsstillerne allerede nu, at der er et påtrængende behov for yderligere lempelser af beskatningsreglerne for aktiekøberetter og tegningsretter, ligesom de igen anfører, at vækstfundsordningen den korte løbetid til trods ikke i noget nævneværdigt omfang vil bidrage til at løse nystartede virksomheders problemer med at rekruttere og fastholde dygtige medarbejdere.

Som argument herfor anføres det, at vækstfundsordningen er tung og bureaukratisk, og at den formentlig kun vil blive anvendt af ganske få virksomheder.

Det er jo faktisk interessante argumenter.

I forhold til forslagsstillernes model, hvor skatten simpelt hen udskydes indtil det tidspunkt, hvor aktierne sælges, er det klart, at vækstfundsordningen taber kampen om, hvilken ordning der er mindst bureaukratisk; men det er en ulige kamp. Skattefrihed eller skatteudskydelse vil altid være den enkleste løsning.

Med hensyn til argumentet om, at vækstfundsordningen formentlig kun vil blive anvendt af ganske få virksomheder, synes jeg, at man lige skal give ordningen en chance. Ordningen blev vedtaget for mindre end et år siden. Det virker, som om forslagsstillerne helst vil udråde vækstfundsordningen som en fiasko, men det er altså lidt for tidligt at gøre det, hvilket forslagsstillerne jo egentlig også er klar over, jf. gentagelsen af ordvalget »formentlig«. Sådan en formulering anvendtes også i sidste års udgave.

Ligesom sidste år mener jeg altså igen i år, at de eksisterende ordninger er fuldt tilstrækkelige, og her tænker jeg også på den eksisterende ordning i ligningslovens § 7 A, hvor medarbejderne kan tildeles tegningsretter eller køberetter, og hvor beskatningen først sker ved medarbejdernes afståelse af aktierne. Hovedbetingelsen er, at værdien af retterne ikke overstiger 10 pct. af den ansattes løn, og at aktierne båndlægges i 5 år, samt at tildelingen er et led i en generel medarbejderaktieordning i virksomheden.

Reglerne i ligningslovens § 7 A udgør et ganske udmærket redskab for alle virksomheder,

der ønsker at supplere de ansattes løn, og jeg nærer store betænkeligheder ved at indføre yderligere skattebegünstigede ordninger, som kan bruges i stedet for kontante lønudbetalinger, ligesom lønnen nødvendig skal blive et spekulationsobjekt, heller ikke i forbindelse med skatten.

Det er da også bemærkelsesværdigt, at forslagsstillerne foreslår, at virksomhedens tildelelse af køberetter og tegningsretter skal foretages som et led i virksomhedens generelle personalepolitik for alle virksomhedens medarbejdere, samt at der fastsættes en øvre grænse for virksomhedens udnyttelse af ordningen. Sat på spidsen kan forslaget dermed nemt blive en ny variant af ligningslovens § 7 A. Det mener jeg som nævnt ikke at der er brug for.

Der er altså ikke behov for endnu en ordning og da slet ikke en ordning som den foreslåede, der for mig at se er lige så problematisk som de tidligere beslutningsforslag. Problemerne redegjorde den tidligere skatteminister for under behandlingerne af de tidligere forslag. Dem skal jeg kort opsummere.

For det første er det et spørgsmål, om det er rimeligt, at medarbejderaktieordninger skal have en særlig skattemæssig begunstiggelse, ved at løngodet til sin tid beskattes som aktieindkomst. Mit svar er nej. Der er tale om løn, som skal beskattes som løn.

Forslaget åbner mulighed for, at nogle medarbejdere via skattereglerne kan opnå særlige fordele frem for andre. Det kommer ikke nødvendigvis ganske almindelige mennesker til gode. Hvis man ønsker at give medarbejderne et supplement til lønnen, hvilket i særdeleshed kommer ganske almindelige mennesker til gode, er der rig mulighed for det i de eksisterende regler om skattefrie medarbejderaktieordninger i ligningslovens § 7 A.

For det andet vil forslaget betyde, at visse grupper bliver lempeligere beskattet end andre, blot fordi de får udbetalt deres løn i andet end kontanter. Det vil få andre grupper til at kræve, at også andre personalegoder på samme måde beskattes lempeligere end som personlig indkomst, og det kan betyde en ond cirkel, hvor løn omklassificeres til aktieavance, og hvor begreberne sammenblandes på en uheldig måde.

For det tredje har en ændring fra løn til aktieindkomst betydning i relation til udlandet. Der er nemlig stor forskel på, om indkomsten er løn eller aktieavance. Løn er omfattet af den begrænsede skattepligt til Danmark, mens aktieavance ikke er. I visse tilfælde vil en ændring af